

[Waldorff]

sammen; men den går jo ikke i længden, og det ved hr. Brusvang sikkert af egen erfaring.

Formanden:

Hvis det ikke var et citat af, et medlem, ville jeg nok have frarådet at bruge det.

Waldorff (VS):

Det var et citat. Jeg er jo ikke ansvarlig for, hvad folketingets medlemmer i øvrigt går og udtaler.

Men den ikke længere helt så førende stemmetyr åbenbarer nu i Information i går, hvad det hele egentlig drejer sig om. Han siger:

»Vi mener, det er farligt, at der opstår en mistillid til regeringen i samfundet. Så længe der er uro i folketinget, øger det uroen i samfundet.«

Der vil jeg godt hjælpe hr. Brusvang med at komme ud af en vildfarelse. Det er altså ikke en uro i folketinget, der skaber en uro i samfundet. Der er faktisk uro i samfundet. Der er økonomisk krise, og der er en arbejderklasse, som mærker krisens tryk hårdere og hårdere, og det giver sig udtryk i det, som hr. Brusvang kalder uro, men som vi andre kalder en nødvendig og berettiget kamp for at forsvare sine interesser.

Der er heller ikke tale om – det er en anden af hr. Brusvangs vildfarelser – at der skulle opstå en mistillid. Der er en dyb mistillid til denne regering, og jeg kan røbe over for hr. Brusvang, at der også er en temmelig bred mistillid til centrum-demokraterne. Den strækker sig endda helt herind – i en forsamling, der ellers er temmelig døv med hensyn til at opfatte, hvornår der er mistillid.

Den mistillid er der selvfølgelig, og CDs bidrag til arbejderbondefangeriet vil ikke ændre noget ved den mistillid. Centrumdemokraternes vildfarelse er meget forståelig, eftersom vi har at gøre med et parti, der opfatter samfundets indretning sådan, at arbejderklassen er noget, der skal regeres, noget, der skal styres, og noget, der skal holdes på plads. Det er klart, at i VS har vi den modsatte opfattelse. Vi anser det for en vigtig opgave at være med til at fremme det, som hr. Brusvang kalder uro i samfundet, og som vi kalder en nødvendig kamp for, at arbejderklassen ikke skal bære alle de byrder, som

bl. a. dette folketing forsøger at smide over på den.

Glensgård (FP):

For de gamle, som faldt, er der ny overalt. Jeg må sige til lykke til hr. Ingolf Knudsen, jeg må sige til lykke til hr. Brusvang og andre i CD, som er gamle socialdemokrater – enkelte af dem har oven i købet siddet herinde for socialdemokratiet – gamle socialdemokratiske folketingskandidater. De får nu chancen for ikke at sidde i et hendøende parti, CD, men virkelig at få lov til at markere sig som gode socialdemokrater.

Jeg forstår, at hr. Honoré ligefrem er utilfreds med, at centrum-demokraterne nu har afskåret kristeligt folkeparti fra at bringe sig ind i varmen. Det er nu ikke længere muligt for kristeligt folkeparti at sende fru Inge Krogh eller hr. Honoré op at drikke kaffe ovenpå, når vigtige afstemninger foregår her – eller i hvert tilfælde nytter det ikke så meget. Jeg kan godt se, at det er lidt ulykkeligt for kristeligt folkeparti.

Vi så altså her uden for forretningsordenen eller – i hvert tilfælde efter min opfattelse – imod forretningsordenen, at hr. Brusvang fik lov til at lave et politisk striptease-nummer, et politisk nummer, hvor han direkte stod og aflæste centrum-demokraterne. Det kan vi andre selvfølgelig ikke være utilfredse med. Nu står vi over for en skatteudskrivning på godt 10.000 kr. pr. familie, og centrum-demokraterne stod nok så fint her og sagde, at de gik imod indkomstskatteforhøjelser. 10.000 kr. pr. familie skal altså betales mere næste år, sikret af centrumdemokraterne i deres fulde nøgenhed. Der er altså blevet en ledig rolle, og den har hr. Erhard Jakobsen meddelt fra Strasbourg at centrumdemokraterne skal lægge billet ind på. Prostitutionen breder sig. Den foregår ikke alene på Vesterbro, men også i dette gamle, agtværdige hus.

Centrumdemokraterne optræder her som den store prostitutionsindynder. De elsker at få lov til at fortælle, at nu redder de regeringen. Det er selvfølgelig rart, at man nu ser, at der kun var én strømning i 1973. Der var ikke også en strømning, hvor der var plads til centrumdemokraterne. De skulle være blevet i socialdemokratiet, som de er kommet fra, og som de altså også er vendt tilbage til.